

opveies ved den ganske naturlige Indrømmelse paa den modsatte Side, at naar en Sag ikke kan klares uden ham, da har han selv at afgjøre Sagen, og dertil kommer endnu det Tredie, som alt er bemærket, at det staaer i hans Magt, naar han i Befæden Tølelse af, at han ikke tør have nogen Mening om Sagen, hvor Stemmerne ere saa deelte, ikke vil yttre sig, da at stemme for Nei, o: at neutralisere sin Stemme. Ingen kan misbillige dette hos Formanden i et Tilfælde, hvor hans Medborgere staae ligeover for hinanden, men man maa billige, om han i et saadant Tilfælde ikke har Tillid nok til sig selv til at tage en Beslutning, medens i de sjeldne Tilfælde, hvor det er et høist vigtigt Anliggende, et Fædrelandsanliggende af første Rang, han saaledes kommer til at afgjøre, der vist Ingen vil være i denne Forsamling, i hvis Hænder den sikkrere kan betroe et saadant Anliggende, end i den Boldgiftsmænds, der er valgt, for dette Spørgsmaal stillede sig, i fuldkommen Tillid til, at han vil være alle Parter lige tro, være alle Partiers Mand, o: være intet Partiers Mand.

Schow: Maaskee jeg i Anledning af den sidste ærede Talers Uttringer maa gøre den Bemærkning, at jeg i sidstafholdte Rigsforsamling var nærved at komme i dette Tilfælde i en af de allervigtigste Sager. Stemmerne stode nemlig saaledes, at der kun var en Stemmes Forskjel, og det kunde saaledes let have hændet, at jeg var kommen til at være den afgjørende. Jeg skal ikke nægte, at det var mig noget penibelt og ingen behagelig Stilling, da jeg forudsatte Muligheden af at Saadant kunde skee, men jeg vil dog ikke desto mindre sige, at Bestemmelsen dog ikke er urigtig. Jeg troer sikkert, at Formandens Afgjørelse i saadanne Tilfælde dog vil blive anset som en upartisk Mands Afgjørelse.

Ordføreren: Jeg har kun et Par Bemærkninger at tilføie. Jeg skal ikke udiale mig nærmere angaaende Spørgsmaalet om absolut Stemmesleerhed til at vælge Medlemmer til Udvalg. Det er naturligvis en høist vigtig Gjenstand, som maa overveies nøiere af Comiteen. Det Samme gjælder om hvad der er yttret om Formandens Deeltagelse i Afstem-

ningen under visse Forudsætninger, hvormod jeg maa bemærke, at naar denne Afgjørelse fandt Sted, maatte der sættes andre Regler iftedet, der kunde tjene til at løse den Collision, som kunde indtræde, og som man ved Forslaget har troet at kunne løse paa samme Maade, som Tilfældet var i den forrige Rigsforsamling. Jeg er opfordret til med Hensyn til § 38 i Slutningen, at bemærke, at jeg antager det for Udvalgets Mening, at der ikke skulde tales mere end een Gang, og ikke flere Gange af hvert af deri omtalte Medlemmer. Forsaavidt en æret Taler har fundet Modsigelse mellem, at undertiden et Medlem og undertiden et større Antal Medlemmer kunne foranledige en Beslutning, troer jeg, at naar man sammenholder Bestemmelserne, ere der saadanne indre Grunde, som tilstrækkelig retfærdiggjøre hvad der fra Udvalgets Side er blevet foreslaaet.

Formanden: Jeg tør vel ansee Discussionen for endt, hvad disse to Paragrapher angaaer, og vi gaae da over til næste Afsnit, Paragrapherne 40, 41, 42 og 43.

Ordføreren oplæste disse Paragrapher, Tidenden Nr. 7 Pag. 103—4, og tilføiede: § 40—42 stemme med den ældre Forretningsorden, § 43 derimod er ny. Man har troet, at en saadan Bestemmelse ikke burde savnes i Forretningsordenen, men det er forøvrigt en Selvfølge, at der ikke kan være Tale om at knytte egentlige Følger til denne Bevilgelse eller Nægtelse af Orlov. Det er en Appel til Ens egen Vredfølelse, at, naar Thinget ikke bevilger, møder man.

Funder: Maaskee jeg blot turde tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af den Tid af 8 Dage, der er bestemt, i hvilke Formanden kan bevilge at begjere Ordet. Naar dette Tidsrum overskrides, skal nemlig Orlov erholdes af Thinget; men forsaavidt det virkelig skal være erholdt, forinden det kan benyttes, forekommer det mig, at denne Termin dog kan have sine Ulemper for de Medlemmer af Thinget, der have meget langt til deres Hjem, idet de, i Særdeleshed i den strænge Værestid, ikke ville kunne rejse hjem og komme tilbage inden Udløbet af 8 Dage. Men nu sætter jeg, at Noget sik en meget præferende Forretning eller at han modtog en Efterretning